

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/735-2/2018</u>	
Érkezett: <u>2018 JÚN 06.</u>	
Példány: <u>3</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>0</u> db	<u>[Signature]</u>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

alkotmányjogi panaszának
kiegészítése

jogi képviselő:

[Signature]

DR. KÓSA FERENC ÜGYVÉDI IRODA

dr. Kósa Ferenc irodavezető ügyvéd

KASZ: 36063596, Adószám: 18124963-2-41

1137 Budapest, Budai Nagy Antal u. 3. I/3. szám
alatti ügyvédi iroda

(Telefonszám: +36 1 320 55 19, fax: +36 1 785 1
854, e-mail: fkosa@fkosa.com, Cégkapu:
18124963)

a **Miniszerelnökséget vezető miniszter**
1357 Budapest, Pf. 6. szám alatti közigazgatási
hatóság
volt alperes ellen

Az alperes **JHÁT-JF/1293/2 (2016) számú
másodfokú** (az MVH 1752226289
iratazonosítója és 168/1501/141/35/2008
iktatószámú elsőfokú) határozatának bírósági
felülvizsgálata során a **Nyíregyházi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által
10.K.27.415/2016/5. sorszámon** 2016.
november 28. napján hozott jogsértő ítéletének
felülvizsgálatára a

a **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság által 2018.
január 09. napján hozott
**Kfv.IV.35.094/2017/7. számú alkotmányserő
ítéletével szemben**

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi
CLI. törvény 27. § alapján

IV/735-1/2018. számú eljárásban

Budapest, 2018. június 01.

Alkotmánybíróság

Budapest

Pf. 773.

1 5 3 5

Tárgy: Alkotmányjogi panasz
kiegészítése
IV/735-1/2018. számú eljárásban

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] lakos volt felperes indítványozó a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 10.K.27.415/2016 számú közigazgatási hatósági határozat felülvizsgálatára irányuló perben a Miniszterelnökséget vezető miniszter 1357 Budapest, Pf. 6. szám alatti közigazgatási hatóság alperes JHÁT-JF/1293/2 (2016) számú másodfokú (az MVH 1752226289 irataazonosítója és 168/1501/141/35/2008 iktatószámú elsőfokú) határozatának bírósági felülvizsgálata tekintetében 2016. november 28. napján született 10.K.27.415/2016/5 számú ítélete ellen a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2018. január 09. napján hozott Kfv.IV.35.094/2017/7. számú alkotmánysértő ítéletével szemben kívül jegyzett és 1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Kósa Ferenc (lajstromszám: 17342, Dr. Kósa Ferenc Ügyvédi Iroda, székhely: 1137 Budapest, Budai Nagy Antal utca 3. I. emelet 3. ajtó, kamarai azonosító szám/KASZ/: 36063596) 1137 Budapest, Budai Nagy Antal u. 3. I. emelet 3. ajtó szám alatti ügyvéd útján, fenntartva eddigi perbeli, illetve benyújtott alkotmányjogi panaszomban tett nyilatkozataimat, a törvényes határidőn belül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján, a IV/735-1/2018. számú eljárásban az alábbi

alkotmányjogi panasz

kiegészítést

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 10.K.27.415/2016/5. sorszámon 2016. november 28. napján hozott jogszabálysértő ítélete ellen a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2018. január 09. napján hozott Kfv.IV.35.094/2017/7. számú alkotmánysértő ítéletével szemben:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 10.K.27.415/2016/5. sorszámon 2016. november 28. napján hozott ítélete és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2018. január 09. napján hozott Kfv.IV.35.094/2017/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

INDOKOLÁS

Kérelmem indokolását kiegészítem Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdésének sérelmével, amellyel kapcsolatban az alábbiakat adom elő:

Az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és

közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet."

A tulajdonhoz való jog alapvető jog, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján lényeges tartalmát tekintve még törvényhozási úton is korlátozhatatlan. Az alapjogi védelem az alkotmánybíróági gyakorlat szerint kiterjed a már megszerzett tulajdonra és a tulajdonszerzés fennálló jogcímére is (36/1998. (IX.16.) AB határozat). Jelen esetben **megítélésem szerint a támogatás természetéből fakadóan az tulajdonjog tárgya, azaz amennyiben a jogszabályokban lefektetett, a ratio legisnek megfelelő szabályokat betartom, úgy a támogatás elnyerésével tulajdonom keletkezik.**

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra lényegesen megváltoztatni. (...) A várományok annál nagyobb védelmet élveznek, minél közelebb állnak a „beteljesedéshez”, vagyis a szolgáltatásra való alanyi jog megnyíltához. Jelen ügy tárgya eképpen a tulajdonhoz való jogom sérelme, amely nem nyert a hazai jogszabályok által megkövetelt elismerést, holott minden jogszabályi előírásnak és követelménynek eleget téve, jóhiszeműen jártam el, a kifejtett rendeleti jogalkotás későbbi hatálya eljárásom megfelelőségét igazolta, de alaptörvény ellenes bírói ítélettel lehetetlen számomra, hogy a tulajdonhoz való jogom érvényesülhessen, azt megszerezhessem.

A Római Egyezményvel is biztosított (kihirdetve az 1993. évi XXXI. törvénnyel) felperesi jogok sérelme valósul meg amely jogvédelem kapcsán az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: **Strassbourgi Bíróság**) általános, állandó esetjogára is hivatkozom, amely kimondja, hogy minden jog korlátozásnak „legitim célt” kell szolgálnia, „jogszerűnek” kell lennie, és a jogkorlátozásnak az elérendő céllal arányban kell állnia, **az eljárásnak kiszámíthatónak kell lennie.**

A Strassbourgi Bíróság állandó gyakorlata, hogy a „jogszerűség” fogalma az összes egyezményes jog tekintetében érvényesülő előírás (Rekvényi v. Hungary, Grand Chamber judgment, no. 25390/04, 20 May 1999, § 59, Korbély v. Hungary, Grand Chamber judgment, no. 9174/02, § 70, 19 September 2008). A jogszerűség fogalmába egyfelől beletartozik az, hogy a jogkorlátozásra formai szempontból a nemzeti jog előírásai szerint kerüljön sor. **Másfelől, a jogkorlátozás alapjául szolgáló jogszabályra un. tartalmi, illetőleg minőségi követelmények is vonatkoznak, mint: előreláthatóság és általánosságban véve az önkényességtől való mentesség** (Rekvényi, § 59).

A Bíróság gyakorlata értelmében (Kovács v. Hungary (no. 19325/09., 20 December 2011) a hazai jog előírásaival ellentétes jogkorlátozás nem tekinthető olyannak, mint ami „törvényben meghatározott” (Kovács, § 20). **A joggyakorlat szerint az Egyezmény „praktikus és hatékony”, nem pedig elméleti és illuzórikus jogokat kíván garantálni.** A Strassbourgi Bíróság gyakorlata szerint felszín mögé kell hatolni és meg kell vizsgálnia a szóban forgó helyzet realitásait, figyelembe véve az összes releváns körülményt, ideértve a felek magatartását az eljárás során. (lásd Fener Rum Erkek Lisesi Vakfı v. Törökország, no. 34478/97, § 46, 9 January 2007, és Bistrovic v. Horvátország, no. 25774/05, § 35, 31 May 2007.).

A Strassbourgi Bíróság tulajdon fogalmát kidolgozó gyakorlatának vizsgálatakor kimondta a Pressos Compania Naviera S.A. and Others v. Belgium (no. 17849/91, 20 November 1995) ügyben, hogy beleértendő a tulajdon fogalmába az olyan bizonyossággal várható tulajdonosi helyzet, amely csak valamely határozat hiányában nem öltött még a gyakorlatban testet (§ 29). Vagyis abban az esetben is szavatolni kell a jogvédelmet, amennyiben tulajdonjog valamilyen oknál fogva – pl. jelen esetben egy a jogszabály által egyértelműen előre nem lefektetett számítási metodika, illetve a radikális árfolyamingadozás nem méltányolható felperesi érdekkörbe helyezése okán – csonka maradt ugyan, de a kérelmező a nemzeti jogrendszer rendelkezései nyomán alappal bízható tulajdonjogának kiteljesedésében.

Jelen esetben a tulajdonhoz való jog korlátozása, teljes kiüresítése történt meg azzal bírósági eljárással, amely nem engedi, hogy a jogi tény keletkezésekor a ratio legisnek, a keletkezéskor hatályos számítási metodikának megfelelően legyen igazolt a tulajdonjogi igény. Mindebből az következik, hogy a jogszabály nem írt elő olyan feltételt a tulajdonjog megszerzéséhez a releváns jogi tény keletkezésekor, amely a radikális árfolyamingadozást rám terhelte volna, a Kúria ítélete azonban igen. A tulajdonhoz való jogom kiüresítését egyértelműen a téves alapokon folytatott felülvizsgálati eljárás okozta. Azaz hiába a jogszabály egyértelmű értelme és lényege, az ennek megfelelően módosított jogszabály rendelkezése, mint jogalkotói jogértelmezés, a Kúria ítélete a tulajdonomat, annak várományát illúziórikussá teszi.

A jogszerűség fogalmába tehát egyfelől beletartozik az, hogy a jogkorlátozásra formai szempontból a nemzeti jog előírásai szerint kerüljön sor. Másfelől, a jogkorlátozás alapjául szolgáló jogszabályra un. tartalmi, illetőleg minőségi követelmények is vonatkoznak, mint: előreláthatóság és általánosságban véve **az önkényességtől való mentesség** (Rekvényi, § 59). **Az ítélet és az alkalmazott számítási metodika nem volt előrelátható és nem is jogszabályban kellően meghatározott, azaz nem önkényességtől mentes, amely a megfosztot attól a jogtól, hogy a támogatás előírásaiban bízva a kívánt eredményt elérjem, mert az kívánt eredmény a jogszabályban nem szereplő, nem kellően cízellált számítási metodika rendelkezésétől függ, amelyet később maga a jogalkotó értelmezett és pontosított.**

E körben külön is hivatkozom továbbá az Alkotmánybíróság határozataira, így pl. a 30/1994. (V. 20.) AB határozat megállapításaira, azaz Alkotmánybíróság általános érvénnyel megállapította, hogy a jogállam alapvető eleme a jogbiztonság, amely megköveteli a megszerzett jogok védelmét, a teljességbe ment, vagy egyébként véglegesen lezárt jogviszonyok érintetlenül hagyását, illetve a múltban keletkezett tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozását. A jogi tény keletkezésekor hatályos jogszabályokkal szemben év elteltével, ex tunc hatállyal káromra érvényesített metodika és árfolyamingadozás rám terhelése nem érv a jogbiztonsággal szemben, így azzal szemben, hogy a felek akaratától, azaz a támogatási jogviszony lényegétől ellentétesen fosszák meg tulajdonától azt a személyt, akinek a tulajdonjogát maga a támogatási szabályok és vállalások garantálták, így a tulajdonjogtól való megfosztást eredményezi az ítélet.

Kérelmem indokolását kiegészítem Alaptörvény XV. cikk sérelmével, amellyel kapcsolatban az alábbiakat adom elő:

Az Alaptörvény XV. cikke az egyenlőséget, értve ezalatt az esélyegyenlőséget tartalmazza. Az ítéleti tényállás szerint is a későbbiekben meghozott jogszabály az általam is képviselt ratio legis szerinti értelmezést tette magáévá, következőképpen indokolatlan, nem szükségszerű és aránytalan jogkorlátozást eredményez, sérti az esélyegyenlőséget a jelen esetben az ítéleti rendelkezés, elvégre előnyben részesíti azokat, akik már az új jogszabály- amely új jogszabály a régi jogszabály helyes, jogalkotói értelmezését tartalmazza- hatálya alatt kérik ugyanezen jogok érvényesítését.

Kérelmem indokolását kiegészítem Alaptörvény XXIV. cikk sérelmével, amellyel kapcsolatban az alábbiakat adom elő:

Az ítélet sérti az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való alapjogot.

Maga a jogtudomány, illetve a 2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról 15. § (1) bekezdése szerint a jogszabályi rendelkezést - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálybalépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra kell alkalmazni. Az Alaptörvény visszaható hatály tilalmát is magában foglaló jogállamiság követelményével (B) cikk (1) bekezdés, az ahhoz kapcsolódó alkotmánybírósági gyakorlattal és a jogtudomány kifejeződött álláspontjával összhangban megállapítható, hogy a személyek körülményeit hátrányosan érintő visszaható hatályú jogalkalmazás a jogbiztonságot sérti, a jogalanyok ugyanis nem tudják magatartásukat a jog

előírásaihoz igazítani, ugyanakkor a kedvező jogszabály visszaható hatályú alkalmazása kifejezetten megengedett. Magyarán a támogatás elnyerésekor nem tudhattam a számítási metodika alapját képező árfolyamváltozás radikális megváltozásáról és arról, hogy azt rám terhelik, ugyanakkor alappal bízhattam abban, hogy a jogszabály helyes értelmét és értelmezését feltáró jogszabálymódosítás alapján a jogi tény, a támogatás elnyerésekor hatályos metodika alapján ítélik meg tevékenységemet.

Ennek megfelelően mondta ki a 28/1993. (IV. 30.) AB határozat, hogy az Alkotmány 2. § (1) bek. [jogállamiság] értelmében a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. **Nem alkotmányellenes tehát a visszaható hatályú jogszabály, ha az az egyént az állammal szemben kedvezőbb helyzetbe hozza.** – Ebből viszont az következik argumentum a contrario, hogy alkotmányellenes, azaz a Kúriai ítélet amely nem veszi figyelembe a kedvezőbb jogértelmezés lehetőségét.

Fentiekből egyenesen következik, hogy a Kúriai állásponttal szemben a kereset jogalapját képező jogi tényeket és vállalásokat azon időállapotban kell vizsgálni a visszaható hatály alkotmányos tilalma okán, amely időállapotban azok vállalása megtörtént, mert azok vállalását az akkor ismert tények és számítási metodika alapján lehetett egyáltalán megtenni. A későbbi számítási metodika változás szembe a tulajdonjogom megszerzésében alappal bízó és a józan ész alapján azt el is várható tény keletkezésekor hatályos számokkal. Prof. dr. Jakab András: Jogszabályok érvényessége, hatálya és alkalmazhatósága tanulmányában a kérdést részletesen elemete. E körben egyértelműen fogalmazhatunk Jakab András szavaival: **„A visszaható hatállyal kapcsolatban felmerülő legkézenfekvőbb probléma, hogy a címzettek nem tudhatták cselekvésük pillanatában a jogszabályhoz igazítani cselekvésüket, hiszen nem tudták mihez kell azt igazítaniuk.” Azaz 2008-ban nem tudhattam a 2012-ben alkalmazandó számítási metodika alapját képező radikális árfolyamváltozásról.**

Röviden és összefoglalva, a 2008-ban tett akkori jogi és gazdasági tények alapján tett vállalat a 2012-ben radikálisan megváltozott körülmények alapján számon kérni nem lehet a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma okán, vagy számonkérésük esetén, **ha az az egyént az állammal szemben kedvezőbb helyzetbe hozza, az új jogszabályok rendelkezései alapján kell megtenni, azok értelme szerint.**

Megismételve e körben tehát a jogalkotó, valamint a közigazgatási hatóság és később a bíróság lényegében a 2.2. pont alatt megjelölt jogerős támogatást megállapító döntést üresítette ki azzal, hogy - a Ket. 1. § (1) bekezdésében foglalt méltányosságát nem gyakorolva - **olyan feltételhez (jelesül az euró forint 2012. január 01. napi árfolyama)** kötötte a már megítélt támogatás kifizetését, mely az indítványozótól független, arra ráhatása nincsen és végső soron a pályázat benyújtásakor számolni sem tudott vele, így ténylegesen a 2012-ben érvényes euró/forint árfolyamot alkalmazta visszaható hatállyal a 2008-as pályázat elbírálására.

Fontos kiemelni - melyben a tényállást a Kúria is hibásan és iratellenesen állapította meg -, **hogy igen is volt jogerős döntés a támogatás megállapítására: A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Közvetlen Támogatások Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a kérelmet a 2008. augusztus 8-án kelt 1075201923 számú határozatával bírálta el és a támogatási kérelemnek helyt adva összesen 61,98 EUME üzemméret jóváhagyásával 10.149.200,-Ft összegű jövedelempótló támogatást állapított meg.**

Ehhez képest 2012-ben az indítványozó a támogatás kifizetését igényelte, nem pedig a támogatási döntést, így e tekintetben a Kúria ítélete iratellenes és hibás tényállást rögzít, melyből téves és alkotmányosértő jogi következtetést vont le.

Indítványozó, mint felperes folyamatosan hivatkozott az eljárás során a Legfelsőbb Bíróság (ma

Kúria) BH 2011.9.264 (Legf. Bír. Kfv. I. 39.221/2010.) számú bírósági határozatára („**A közösségi jog még a jogbiztonság követelményével szemben is elismeri annak szükségességét, hogy az érintettek jogos várakozását kellően tiszteletben tartsák. A Racke és Decker ügyek alapján megállapítható, hogy az érdeksérelem abban áll, hogy a sérelmet szenvedő fél a szabályozás fennmaradásában bízva készít elő ügyleteket, tesz valamit, a szabályozás megváltozása miatt azonban ezek értelmüket veszítik. Az EK Elsőfokú Bírósága a T-310/06 számú ügyben kifejtette, hogy az érintettek "jogosan várhatták azt, hogy a beruházásaikat érintő esetleges intézkedésekről megfelelő időben értesülnek". Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a változásról döntéseik idején tudhattak-e. A Legfelsőbb Bíróság utal arra is, hogy a jogbiztonság elvének megfelelően a visszavonó (módosító) határozat meghozatalára ésszerű időn belül sor kell, hogy kerüljön. A Európai Unió Bírósága támogatási ügyben azt is kimondta, hogy a szerzett jogok védelme akadály lehet a támogatás visszakövetelésének (205-215/82. Deutsche Milchkontor ügy), amelyet megerősített a C-24/95. számú Alcan II. ügyben is.**”), azonban ezt a fentiek alapján tévesen megállapított tényállás miatt sem az elsőfokon eljáró bíróság, sem a Kúria nem vette figyelembe, holott a bíróságnak hivatalból alkalmaznia kellett volna az Alaptörvény 28. cikkét.

Fentiekre tekintettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy kérelmemnek megfelelő határozatot hozzon.

Budapest, 2018. június 1.

Tisztelettel:

